

Nr 254.

Av herr Jansson i Benestad m. fl., *angående viss ändring i gällande dyrortsgruppering.*

Vid 1953 års riksdag fattades beslut om ändring i gällande dyrortsgruppering. Beslutet innebar, att den statliga lönegrupperingen från och med den 1 januari 1954 minskar från fem till fyra grupper. Till grund för beslutet låg en av socialstyrelsen företagen undersökning av levnadskostnaderna. Denna undersökning utvisade att, medan indextalet för lägsta dyrort år 1946 var 811, så visade 1951 års undersökning en uppgång av talet till 881, eller med ungefär 70 enheter. För högsta dyrort visade undersökningen ett omvänt förhållande. Där var således år 1946 indextalet 1100, medan 1951 års undersökning redovisade en sänkning till 1015, eller med 85 enheter.

En sammanpressning hade således ägt rum från både lägsta och högsta ortsgrupp. I full konsekvens med det framlagda materialet beslöt också riksdagen att avskaffa ortsgrupp I.

Man kan emellertid med ledning av den företagna levnadskostnadsundersökningen och det resultat den kommit till ifrågasätta, om icke en noggrann prövning av grupp V hade bort företagas. Om vi undantar de norrländska länen, där på grund av hårt klimat och glesbebyggelse dyrare levnadskostnader helt naturligt föreligga, torde för Stockholm med förorter knappast några skäl för dess placering i ortsgrupp V kunna åberopas. Enligt vår mening är det nödvändigt att snarast möjligt ytterligare en etapp i avskaffandet av löne- och skattegrupperingen genomföres. Varje uppflyttning av en underliggande grupp kostar emellertid statsverket betydande summor och torde med hänsyn till våra ekonomiska resurser ej vara möjlig under de närmaste åren.

En minskning av antalet ortsgrupper till tre skulle däremot vara möjlig, om grupp V avskaffades. Stockholm med förorter borde placeras i toppen på grupp IV i stället för som nu är förhållandet i botten på grupp V. För de norrländska kommunerna borde ett särskilt kompenserande tillägg utgå. Om man undantager bostadskostnaderna, torde det vara svårt att visa, att Stockholm har dyrare levnadskostnader än andra orter som ligga i lägre dyrortsplacering. Men de höga bostadskostnaderna i Stockholm är ju delvis orsakade av den stora tillströmningen av folk som sker varje år, varvid konkurrensen om bostäderna driver upp priset. Tydligt förhåller det sig så, att trots de högre bostadskostnaderna löneförmånerna är så lockande, att de ger rum för en högre levnadsstandard än annorstädes. Dyrortsplaceringen

av huvudstaden är enligt vår uppfattning en pådrivande faktor, då det gäller folkströmmen till huvudstaden, en inflyttning som ur Stockholms egna intressen knappast är önskvärd.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala, att vid en kommande reducering av ortsgrupperna i den statliga löne- och skattegrupperingen en nedflyttning av högsta ortsgrupp bör övervägas, dock med särskilt kompletterande tilllägg för Norrland.

Stockholm den 27 januari 1954.

Fridolf Jansson

i Benestad.

John Pettersson

i Norrgård.

Gustaf Svensson

i Vä.
